

СЁННЯ У НУМАРЫ

● МАТЭРЫЯЛЫ СА
СХОДУ КАМУНІСТАУ
УНІВЕРСІТЭТА ● Да
30-годдзя ВЯЛІКАЙ ПЕ-
РАМОГІ ● ЯК СПРА-
ВЫ, ТАВАРЫШ КАМ-
СОРГ? ● СПОРТ

11 СНЕЖНЯ адбыўся агульны сход камуністаў універсітэта, на якім абмяркоўвалася актуальнае пытанне па падбору, расстаноўцы і выхаванню на вакуова-педагагічных кадраў ва універсітэце. З дакладам па гэтаму пытанню выступіла сакратар парткома універсітэта Т. Я. Дудара.

Нагляднай праявай пастаяннай увагі партыі да проблем кадраў, адзначыла дакладчык, з'явілася пастанова ЦК КПСС «Аб работе па падбору і выхаванню ідэалагічных кадраў у партыйнай арганізаціі Беларусь», якая прынята ў верасні гэтага года. У ёй глыбока і ўсебакова разгледжана прафлема ідэалагічных кадраў, з навуковых пазіцый вызначаны іх роля і месца ў сучасных умовах; ясна выражаны патрабаванні да ідэалагічных работнікаў перыяду развітага сацыялізму. У гэтай пастанове дадзена высокая ацэнка дзеянісці Кампартыі Беларусі па падбору і выхаванню ідэалагічных кадраў, падкрэсліваеца, што партыйная арганізація рэспублікі ўмела пакроўцае намаганні ідэалагічных кадраў на развіццё палітычнай актыўнасці і працоўнай ініцыятывы рабочых, калгаснікаў, інтэлігенцыі, на шырокое разгортванне сацспаборніцтва, паскарэнне навукова-тэхнічнага прагрэсу, паспяховае выкананне заданняў пяцігодкі.

Гэтая высокая ацэнка да многага нас абавязвае. Яна патрабуе ад кожнай партыйнай арганізацыі яшчэ раз праанализаваць сваю работу і крытычна падысці да яе вынікаў, павысіць узровень кірауніцтва справай падбору, расстаноўкі і выхавання кадраў, надалей удасканальваць і паглыбляць навуковыя асновы арганізаціі ўсёй сістэмы ідэалагічнай работы. Асаблівая адказнасць у гэтым плане ўскладаецца на партыйных арганізацыях вышэйших навучальных установ, якія павінны на-кіроўваць намаганні пра-

фесарска - выкладчыцкага саставу не толькі на ўдасканаленне падрыхтоўкі высокакваліфікованых специялістаў, але выхоўваць іх у духу адданасці камуністычным ідеалам, патріятызму, пралетарскага інтэрнацыонализму, высокай маральнасці.

Рашэнне гэтых задач у многім залежыць ад саставу навукова-педагагічных кадраў. Улічваючы гэта, партком, партарганізацыя сумесна з рэкторам, дэканатамі вялікую ўвагу ўдзяляюць пытанням іх падбору, расстаноўкі і выхавання, ліччы галоўной задачай клопат аб якасным выкладчыцкім саставе, яго прафесіянальнай і палі-

тычнай падрыхтоўцы. Адной з мер, якія садзейнічаюць паліпшэнню работы з кадрамі, павышэнню іх адказнасці за даручаны ўчастак работы, з'явілася вызначэнне кола пасад, якія ўваходзяць у наменклатуру парткома і партыйнага бюро. У наменклатуру парткома уключаныя праектары, дэканы, намеснікі дэканатаў, загадчыкі кафедр, выкладчыкі грамадскіх навук агульна-універсітэцкіх кафедр. У наменклатуру партбюро ўваходзяць выкладчыкі факультэцкіх кафедр. З прадастаўленнем арганізацыям ВНУ правую кантрольную партыйную бюро факультэту сталі больш глыбока і грунтоўна займацца пытаннямі расстаноўкі і выхавання навукова-педагагічных кадраў.

Важнейшай задачай у работе па кадрамі партком, рэктарата і партый-

ныя арганізацыі лічаць павышэнне іх ідэйна-тэарэтычнага ўзроўню, бо сапраўдным педагогам і выхавацелямі могуць быць толькі тыя, хто ўзброен марксісцка-ленинскай тэорыяй і метадалогіяй, хто глыбока разумее і праводзіць у жыцці палітыку нашай партыі, мае шырокую эрудыцыю. Ва універсітэце створана стройная сістэма палітычнай і тэарэтычнай вучобы кадраў прафесарска - выкладчыцкага саставу. Створаны і працујыць 35 тэарэтычных, метадалагічных і праблемных семінараў, у якіх навучаецца звыш тысяч чалавек. Тэматыка гэтых семінараў разнастайная і

больш эфектыўным метадам, бо там слухачы знаёмца з навейшымі дасягненнямі ў адпаведных галінах навукі, з навейшай методыкай выкладання, з перадавым волытам вядзення ідэйна - выхаваўчай работы, павышаючы свой ідэйна - тэарэтычны ўзровень. З году ў год расце колькасць выкладчыкаў спецыяльных дысцыплін, якія праходзяць стажыроўку на падрыхтоўках прадпрыемствах, у вядучых ВНУ і навуковых установах.

Важнае месца ў дакладзе было адведзена падбору, расстаноўцы і падрыхтоўцы кадраў выкладчыкаў грамадскіх навук. Выкладанне грамадскіх

мадскіх навук». Зараз на кожнай кафедры выпрацаваны канкрэтныя меры-прыемствы па выкананню гэтай пастановы. Задача заключаецца ў тым, каб ператварыць іх у жыццё і хутчэй ліквідаваць недаходы.

Павышэнне ўзроўню выкладання грамадскіх навук, паліпшэнне ідэйна-выхаваўчай работы на ўсіх кафедрах ажана большы ўплыў на падрыхтоўку кваліфікованых, ідэйна загартаваных, палітычна сталых кадраў, якія здольны паспяхова рашаць задачы камуністычнага будаўніцтва ў нашай краіне.

Шмат увагі ў дакладзе было адведзена недаходам у падборы і расстаноўцы кадраў выкладчыкаў грамадскіх навук. Выкладанне грамадскіх

вялікую трывогу выклікае, напрыклад, ма-рудны рост кадраў вышэйшай кваліфікацыі — дактароў навук. Ва універсітэце працуе 76 штатных дактароў навук, аднак на некаторых факультэтах іх яшчэ зусім мала.

Калі на фізічным факультэце працуе 12 дактароў, на юрыдычным — 11, філалагічным — 10, то на ФПМ — толькі 4, на біялагічным — 4, на матэматычным — 5, гістарычным — 5. І ў той жа час абарона доктарскіх дысертаций на гэтых факультэтах ідзе вельмі марудна. Так, на біялагічным факультэце за апошнія 5 год абаронена толькі 2 доктарскія дысертациі, на матэматычным — 2.

На гістарычным факультэце апошняյшая абарона доктарскай дысертациі адбылася больш вясімі год таму назад. За апошнія 5 гадоў абаронена 242 дысертациі, з іх: па фізіка-матэматычных навуках — 85, біялагічных — 12, філалагічных — 20, гістарычных — 21 і г. д. Але тут паўстает іншая праблема: падрыхтоўка і абарона кандыдацкіх дысертаций асабамі, што займаюць пасады стар-

(Заканчэнне на 2-й стар.)

НАВІНЫ

На філалагічным факультэце пачаў працаў клуб «Сэрца аддаю дзеям». Члены клуба, студэнты 2-га курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры, шэфствуваючы над Навасёлкаўскай СШ Маладзечанскага раёна. Філакаўцы — частыя гості школы. З іх дапамогай школьнікам аформілі цікавыя стэнды-выстаўкі «Піянеры-героі», «Вядомыя рускія пісменнікі». Студэнты сабралі і падарылі вучням бібліятэчку кніг. З новай канцэртнай праграмай у Навасёлках выступіла агітбрэгада факультэта.

А нядзяўна падшэфныя завіталі ва універсітэт. Студэнты пазнаёмілі іх з факультэтам, абліяяліся вопытам камсамольскай работы. На разгітанне школьнікам запрасілі члену клуба «Сэрца аддаю дзеям» да сябе.

В. ЖУКАЎ.

«Грамадства, закон і ты» — пад такім заглавікам выйшла нядзяўна ў выдавецтве «Народная асвета» кніга выкладчыка кафедры крымінальнага права юрыдычнага факультэта БДУ А. А. Прымачонка. Яна разлічана на вучніў скрэдніага і старшага ўзростаў.

М. ШЧАРБАЧЭНЯ.

Пачаліся спаборніцтвы па спартыўнаму арыентаванню. «Першапраходцамі» былі першакурснікі юрыдычнага факультэта.

У нядзялю — 22 снежня — Ждановічы прымуть другі факультэт. У лютым адбудзеца маркіраванае арыентаванне на лыжах; вясной — універсітэцкіе спаборніцтвы па зададзеному маршруту.

I. ДРАГОЙЦАВА.

Цікавай, задушчунай атрымалася размова ў студэнтаў факультэта журналістыкі з галоўным рэжысёрам Тэатра юнага гледача Рыгорам Іванавічам Баравіком. Ён расказаў аб планах тэатра, сваёй працы, а таксама пра акцёра ТЮГа.

Рыгор Іванавіч падзяліўся са студэнтамі сваёй думкай аб спектаклях, што ідуць на сцэне тэатра.

I. СЦЯПУРА.

Дэлегацыя маладых дэмакратаў з ФРГ наведала універсітэт. Сярод іх былі рабочыя, студэнты, служчыя. Яны цікавіліся пастаноўкай сістэмы адукцыі ў нашай краіне. Гості агледзелі мноты аўдыторыі, кабінеты, лабараторы. Ім расказаў, як вучацца савецкія студэнты.

НА ЗДЫМКАХ: праектар БДУ У. Г. Іавашын расказвае гасцям пра універсітэт.

Фота С. Дзеянкова.

[Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.]

3 КЛОПАТАМ АБ ПЕРСПЕКТЫВЕ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

ДА 30-ГОДЗЯ ВЯЛІКАЙ ПЕРАМОГІ!

ШЛЯХАМ ВЫПРАБАВАННЯУ

...Яго цяжка застаць дома. Хутчэй за ўсё ўбачыш сярод рабочых, школьнікі, у студэнцкай аудыторы. Ен лічыць сваім святынням доўгам расказы маладому пакаленiu аб тых цяжкіх выпрабаваннях, якія выпадлі на долю нашых бацкоў і дзядоў.

Вось і цяпер ён, старшыня Беларускага рэспубліканскага савета ветэранаў вайны, Герой Савецкага Саюза Іосіф Сяменавіч Жыгараў, у нас на гасцях. У прэзідымуме — Мікалай Еўкаўіч Дастанка — былы рэдактар слуцкай падпольнай газеты «Народны місцівец», зараз загадык кафедры тэорыі і практыкі радыёвяшчання і тэлебачання: Герой Савецкага Саюза, доктар гісторычных навук Дзмітрый Пятровіч Жмуровіч.

...За акном шуміць вячэрні горад. Стукаюць па

рэйках трамваі. А ў аудыторыі дзесяткі вачэй накіраваны на расказыка. І ўжо няцяжка вызнаць, аб чым думаюць студэнты і што бачаць перад сабой.

Мабыць, ідуць па тых цяжкіх дарогах адступлення, на якіх даводзілася І. С. Жыгараў назаўсёды пакідаць сваіх сябру, блізкіх. Або ўзельнічаюць у жорсткіх баях пад Москвой, Сталінградам, на Курскай дузе. І бачаць тых, хто змагаецца, не шкадуючы свайго жыцця, дзеля нас, дзеля будучыні.

— Іх было 12 артылерыстаў, — вядзе нас па слядах вайны расказык, — чатыры камсамольцы, чатыры беспартыйныя. Яны атрымалі заданне — абараніць аўтастраду Мінск — Москва. Я зачытаю пісьмо камандзіра, якое засталося...

«Нас 12. І мы будзем змагацца да апошняга...» Цішэй стала. І трамваі не так стукаюць за акном, нібы прыслухоўваюцца...

«Нас засталося троє. Але мы будзем стаяць да апошніх сіл...»

Іменна ў гэта імгненне пеяк па-асабліваму стала успрыманца і сівізна Мікалай Еўкаўіч Дастанка, і задуменнасць Дзмітрыя Пятровіча Жмуровіча.

«Падбіта, спалена 23

танкі. І застаўся адзін.

Чатыры разы паранені...

А з вуліцы збягаюць на сябру, як слязінкі па шчаках, кроплі дажджу...

Расказык ужо вядзе

нас дарогамі вызвалення па Беларусі, Польшчы, Чэхаславакії, Пруссі, дэталёва разбіраючы кожны памятны бой, з жартам, а часцей — з сумам у вачах.

Цікава, абы чым жа ду-

маў наш савецкі салдат, ідуць на Берлін?

— Адказваючы на гэтае пытанне, — гаворыць І. С. Жыгараў, — трэба сказаць спачатку, што прадстаўляла сабой абарона Берліна: 46 гармат на кожным кіламетры, дарогі завалены дрэвамі, у завалах была закладзена ўзрышніца. Восем тысяч аборонных салдат, якія выдатна ўмелі карысташца зброяй, абаранялі рэйхстаг.

«І ўсё-такі, — думаю я, як і тысячи нашых буйноў, — самая кароткая дарога да міру — цераз Берлін. Самая кароткая дарога да Радзімы, бацькі, маці, жонкі, да дзяцей — цераз Берлін. Не пашкадуем жа жыцця свайго!»

Размова непрыкметна падышла к канцу, пакінуўшы ў нашых сэрцах вялікае пачуцце гордасці за старэйша пакаленне.

В. ВАРАБЕЙ,
студэнтка журфака.

У прайвленні Саюза пісьменнікаў БССР дэмантруеца выстаўка сяброўскіх шаржкаў студэнта IV курса філалагічнага факультэта Констанціна Куксо. 47 работ — на іх знаёмыя твары нашых вядучых пісьменнікаў, пастаў, драматургі.

У распараджэнні мастакарыкатурыста — ліст белай паперы і звычайні аловак (большасць работ Куксо выканана чорным алоўкам). Яму на дапамогу не прыходзяць бацькі і маліяуніцаў колеравай гамы, гульня светаценю. Асноўныя памочнікі карыкатурыста — пачуцце гумару, праніклівасць, зоркасць.

Скульпты штырхамі алоўка Куксо перадае на паперы аблюччу чалавека. Тонка падгледжаны асаблівасці твару, фігуры ў грэцкавым выглядзе пераходзяць у лініі, прымушаючы нас смяцца і здзіўляцца таму, на колькі ўмелі і гумарыстычна перадае іх мастак.

Але гэта далёка не ўсё. За кожным шаржам павінна праглядвацца чалавечая індывідуальнасць. Вось тут

і патрабуецца мастаку асаблівая праніклівасць, каб убачыць сутнасць чалавека, за зневнасцю разгледзець унутраны эмест, дэнесці яго да нас. Іменна з тых пазіцый і належыць разбіраць многія шаржы К. Куксо.

Праніклівым позіркам углядацца ў залу наш вядомы сатырык Кандрат Крапіва. Твар, усмешка і ўсё аблючча Івана Калеснікава смяцца прастадушнасцю, дабратой, шчырасцю. Тонкая доўгая нітка роту, тулава, накіравана ўперад, стварае ўражанне чалавека-рамантыка, шукальніка, — гэта Юрка Гаўрук. З выглядзу яршысты, а воны сумныя, крыху задумлівія і лірычныя, — такім бацькі аўтар і перадае гледачам Паўлюка Пранану.

На выстаўцы прадстаўлены цікавыя шаржы і на Рыгора Барадуліна, Максіма Лужаніна, Андрэя Макаёнкі, Анатоля Вялігіна, Івана Наваменку і яшчэ многіх, многіх беларускіх пісьменнікаў.

РАСКАЗВАЕ АРТЫСТ...

У гасцях у студэнтаў фальклористыкі пабываў народны артыст БССР М. М. Яроменка.

За сваё яркае творчэство жыццё ён сыграў звыш 30 ролей у кіно і калі 100 у тэатры.

Вялікі жыццёвы вопыт артыста і доўгія гады работы на сцэне Беларускага акадэмічнага тэатра імя Я. Купалы зрабілі гэту супрэзычайна цікавай. Тут многа гаварылася аб праблемах савецкага тэатра і кіно, пошуках рэжысёраў, мастакоў сцэны новых рашэнняў, акцэнтаў.

Якім бачыць нашага сучасника М. М. Яроменка?

— Мне блізкія, — гаворыць ён, — людзі з моцными,

А. БЯЛОВА.

МАЦАВАЦЬ СУВЯЗІ

«...Шэфы прыехаі, шэфы... Сёння ідзём на экспкурсію!»

Часта можна пачуць гэтыя слова ў школе, вучылішчы, тэхнікуме. Так, рабяты заўсёды рады сваім старшыям таварышам і сустракаюць студэнтаў-шэфаў з вялікай цеплівінёй.

Адным з лепшых па работе са сваімі падшэфнымі прызнан в універсітэце камітэт камсамола матэматычнага факультэта. Сектар па шэфскіх сувязях узначальвае тут студэнтка IV курса Валянціна Чарняўская.

Шмат часу аддае Валя працы ў падшэфных арганізаціях. Скажу прама, што работа сектара — адна з самых цяжкіх. І, галоўнае, гэта работа патрабуе настойлівасці, метанакіраванасці, прызвання. Не кожны змож бы працаўаць з рабяты 1—7 класаў ці навучэнцамі вучылішча. Па-першое, гэта рабяты «цяжкага» ўзросту і, па-другое, самі шэфы яшчэ не намнога адышлі ва ўзросце ад сваіх падшэфных. Дарэчы, апошніяя акаўнічнасць мае і свой адваротны бок, бо дзе магчымасць білжэй падысці да работ.

Многія студэнты — шэфы ў будучым стануть педагогамі, таму такія сувязі — своеасаблівая проба педагогічнай дзеянасці.

Сябруюць студэнты матэматычнага факультэта з калектывам школ № 102 і № 141 Мінска. У 102-й школе актыўна працуе С. Вілевіч, Т. Вашчылева, І. Сідарэнка. Яны расказваюць вучням аб універсітэце, жыцці студэнтаў. Дзячуты да рабятаў падшэфных у афармленні розных стендов.

З нецярплівасцю чакаюць рабяты са 141-й школы сваіх важкатаў В. Шакун і Т. Савіну, якія вядуць гуртак «Юных матэматыкаў».

Нямала спраў на раҳунку важкатаў з матэматычнага факультэта. У іх камсамольскія планы занесены ў шэфства над навучэнцамі ГПТВ-117 металістам. Студэнты ўжо ездзілі туды з агітбрыгадай, дапамаглі сабраць шмат матэрыялаў для стэнда «Камсамол у гады Вялікай Айчыннай вайны», дапамаглі аформіць і абсталіваць матэматычныя кабінеты. Акрамя таго, студэнты Е. Шутнова, І. Кулішова, А. Міленкі, З. Бурак не скількі разоў у тыдзень праводзяць там дадатковыя занятия па матэматыцы з адстойчымі.

Але матэматычны факультэт яшчэ не поўнасцю выкарыстоўвае сваія магчымасці ў працы з падшэфнымі арганізаціямі. Ужо прайшло амаль чатыры месяцы з пачатку навучальнага года, а студэнты не наладзілі сувязі з воінскай часцю, хоць гэта таж сама ўваходзіла ў іх планы. Можна меркаваць, што важкатаў матэматычнага факультэта ліквідуюць не дарабоце сваіх магчымасціў.

Добрую тэму закрануў аўтар, важную: рыты жыцця і вучоба, каканне. Але, прачытаўшы ўсё, мне здалася, што тут не артыкул, а хвалебная характеристыка для размеркавання маладога спецыяліста.

Весь апісае А. Яромольчык

сваіх суседзяў па інтэрнату. Яны і падгучылічы, яны і карцёжнікі, і «змію залёнаў» пакланяюцца. А ў канцы ўсклікае: «...такімі микролітам у інтэрнате» атрымаць. І атрымліваюць. Але ж гэта адзінкі. А наўшта ж агаворваць ўсіх? Канешне, я могу

(Сам аўтар лекцыі не прапускае, рэжыму дня прытымліваеца).

Хачу запярэчыць. Вялікая частка студэнтаў жыве ў інтэрнате, і амаль усе атрымліваюць стыпендыю. Стыпендыя ў нейкай меры з'яўляецца крытэрыем паспяховай вучобы. А пры таих адносінах да вучобы, якія апісае А. Яромольчык, нядоўга і дакументы з паметкай «выключыць з універсітэта» атрымаць. І атрымліваюць. Але ж гэта адзінкі. А наўшта ж агаворваць ўсіх? Канешне, я могу

зразумець стан аўтара — непрыемна, калі ў цябе над вухам сярод ночы іграюць на гітары. Але, я лічу, калі суседзі па пакою аднесліся да чалавека дрэнна, то ён першы даў для гэтага падставу.

Што датычыца крэтыкі «стаяння на лесвічных пляцоўках» (пытаючыяся нахадзіць на рабоце, зберагчы здароўе. А калі будзе гэта, то будзе і каханне», — піша Яромольчык. Дык гэта ж маральны тыпу «не хадзіце, дзеці, у Афрыку гуляць!» Даўшая пазіцыя, і я з ёю не згодзен.

С. БУЧЭЛЬНІКАУ, студэнт III курса ФПМ.

«Галоўнае для студэнта — гэта паспяхова закончыць сваю пяцігодкую, уладкаўшыца на рабоце, зберагчы здароўе. А калі будзе гэта, то будзе і каханне», — піша Яромольчык. Дык гэта ж маральны тыпу «не хадзіце, дзеці, у Афрыку гуляць!» Даўшая пазіцыя, і я з ёю не згодзен.

С. БУЧЭЛЬНІКАУ, студэнт III курса ФПМ.

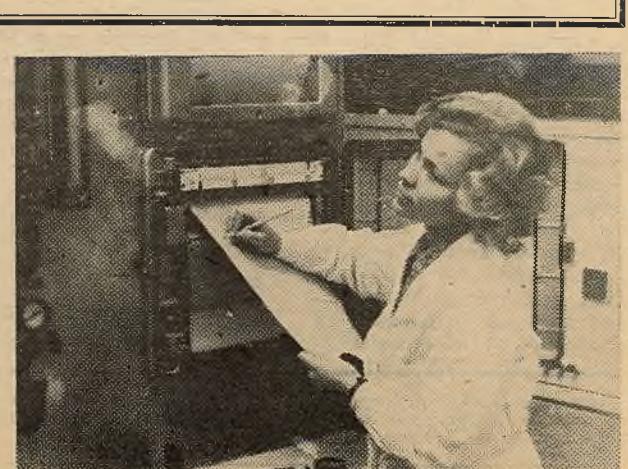
У сучаснай навуцы многія адкрыцці адбываюцца менавіта на сутыкненні некалькіх навук, таму нярэдка спецыялісты розных профіляў пленна працуюць разам. Яркі прыклад таму — вывучэнне плазмы, дзе патрабуеца адначасова веданне і квантавай механікі, і тэарэтычнай хіміі.

У лабараторыі плазмамі, створанай на кафедры фізічнай хіміі, працуяць сумесна фізікі і хімікі. Маладэйшыя калектыву пад кіраўніцтвам навуковага супрацоўніка А. І. Бабаеўскага займаюцца распрацоўкай пытанняў плазменнага сінтэзу.

НА ЗДЫМКУ малодшы навуковы супрацоўнік лабараторыі С. К. БАНЬКОУСКАЯ.

Фота Д. ВАЛОДЗІНА.

В. ВЕРАБЕЙ.

СТАТЫСТЫКА — рэч няўмольная. Яе справа—называецца лічбы, хоць часам не вельмі прыемныя. Вось толькі адна з іх: 51 студэнт БДУ пакутуе ад страйніка-кішечных захворванняў у хранічнай форме. Цікава, што гэта, як правіла, студэнты IV—V курсаў.

Спецыяльныя выпускі

час выцягваецца далёка на той бок дэвэрд. Так што прыходзіцца задаволіцца тым, што латок пашле. А ў асартыменце яго рэчы ўсё большія кандытарская плана: бісквіты, булачкі, пірожныя... Адным словам, салодкая ежа.

Заняткі скончыліся. Добра, калі паспееш да-бегчы да сталовай у га-

АБ КАРЫСНАЙ ЕЖЫ І БУТЕЛЬЦЫ МАЛАКА

медицынскай літаратуры рапаць: «Правільна арганізаваны рабочы дзень, рэгулярныя прыёмы каларыйнай ежы дапамонтуць захаваць здароўе». Наўрад ці знойдзеца студэнт, які б добраахвотна згадзіўся атрымаць разам з дыпломам тую ці іншую хваробу. Таму і прызнаем: парады трэба выконваць з дня ў дзень.

Але ці заўжды гэта залежыць ад нас?

Возьмем для прыкладу наш першы курс. Два разы ў тыдзень мы займаємся з 10 гадзін раніцы, а апошні званок гучыць а восьмай гадзіне вечара. Калі ж абедаць? — спытаеце вы. Ёсьць перапынак роўна ў 25 хвілін. Але за гэтыя хвіліны можна зрабіць што хочаш, толькі не паабедаць у адной з наших універсітэцкіх сталовых, дзе чарга ў абедзенны

лоўным корпусе. А то і замок убачыць можна. Але і той, хто паспее да-бегчы, не намнога выйграе: калі знайдзеца там катлета і шклянка чаю — то і за гэта «дзякую». Можна, канешне, пайсці на фабрыку-кухню (яна працуе да вяс�мі гадзін). Але становішча на кухні тое ж: чарга і паўпустыя івітыны.

Так што з вячэрай таксама не вельмі добра атрымліваецца. Ёсьць выйсце — пайсці ў магазін і купіць бутэльку малака. Гэта і хутчэй, і танней.

Нарэшце ўсё скончылася добра. Праўда, да пары да часу.

Мы пачалі з лічбаў. Што ж, статыстыка — рэч сур'ёзная, і на яе падставе трэба рабіць таксама сур'ёзная выводы.

**А. ПРАНІШNIКАУ,
А. НІКАЛАЙЧЫК,
студэнты I курса
журфака.**

ТУРНІР ВОСТРЫ, ЗАХАПЛЯЮЧЫ

У апошнія гады барцы вольнага стылю не вельмі ўдала абаранялі гонар універсітэта на рэспубліканскіх спаборніцтвах. У мінулай, XVII спартакіядзе Белавеста ДСТ «Буравеснік» яны занялі толькі што-стае месца.

Якія змены адбыліся за мінулы год, што ёсьць зрухі к лепшаму, ці здатны барцы адрадзіць былую славу універсітэта — на гэтыя пытанні павінна было адказаць асабіста - каманднае першынство па воль-

най барацьбе ў залік XXIII агульнауніверсітэцкай спартакіяды.

На парад адкрыцця выхадзяць 72 спартсмены — удзельнікі спаборніцтва. Сярод іх некалькі майстроў і кандыдатаў у майстры спорту, шмат першараразраднікаў.

Самы моцны састаў падабраўся ў вагавой катэгорыі да 62 кг. Амаль палова барацьба гэтай катэгорыі — першараразраднікі.

Няўдала пачынае спаборніцтва П. Брылеўскі (гі-

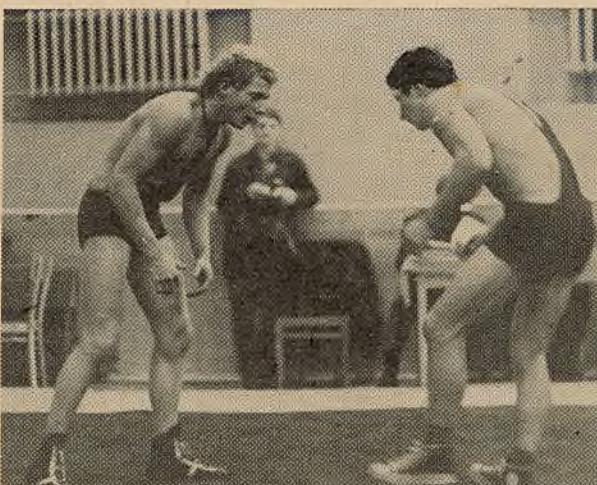
стфак). У першым жа паядынку ён прайграе М. Шымко (хімфак). Але гэта было яго першае і апошнє паражэнне. Фінальную схватку з М. Ляшкевічам (матфак) Брылеўскі праводзіць актыўна, у атакуючым стылі і заслужана перамагае.

Упартая барацьба разгортаецца ў катэгорыі да 68 кг, самай шматлікай па састаўу. Упэунена перамагаюць сваі сапернікаў А. Яшын і А. Гурленя (або два з фізфака). Апошні паядынак паміж сабою яны пачынаюць крыху пасіўна, але потым спартсмены дэманструюць серыю эфектных прыёмаў, прыгожых кідкоў. Выяўляеца невялікая перавага больш тэхнічнага Яшина. Ён і перамагае па балах.

У другой паўсярэдній вазе, не прайграўшы ніводнай сустэречы, чэмпіёнам стаў першакурснік геафака В. Крывалапаў.

Напэўна, самы уважлівы чалавек на гэтых спаборніцтвах — Віталь Мікалаевіч Ляяун, галоўны суддзя турніру і трэнэр вольнікаў. Мы папрасілі яго пракаменіціраваць вынікі спаборніцтва.

Першынство паказала, што папулярнасць вольнай

Чарговая схватка.

Фота В. Харошкі.

«Спартсменамі не нараджаюцца, а становіцца» — пад такой называй праходзіць спартыўны вечар фізічнага факультета, на якім былі падведзены вынікі спартыўнага жыцця фізфака.

Пра дасягненні і поспехі ў спорце на факультэце расказаў старшы выкладчык кафедры фізічнага выхавання В. В. Нікіцін.

У мінулым годзе на XXII агульнауніверсітэцкай спар-

такіядзе факультэт заняў 8 першых месц у розных відах спорту і агульнае першае месца.

Цікава і пранікнёна расказвае заслужаны майстар спорту СССР, кандыдат педагогічных наукаў І. П. Крысаносаў аб тых іншлёпіх перамогах, якія атрымалі пер-

шыя савецкія спартсмены на сусветных алімпіядах.

Выступала і студэнтка хімічнага факультета, абслутная чэмпіёнка СССР па водных лыжках, майстар спорту міжнароднага класа другакурсніца Інэса Потэс. Яна расказала пра свой шлях у вялікі спорт.

«Не трэба спыняцца на

дасягнутым, а выпраўляць існуючыя недахопы», — гэтыя слова старшага выкладчыка кафедры фізічнага выхавання, старшыні спартклуба ўніверсітэта В. П. Шапялевіча быті пажаданнем маладым спартсменам нашага факультета.

**С. СТАЛЯРЧУК,
студэнт фізфака.**

в. а. рэдактара Т. І. САХАШЧЫК.

«Беларускі ўніверсітэт» — орган парткома, ректората, місткома, комітета комсомола и профкома Беларускага ордена Трудовага Краснага Знамені государственного университета им. В. И. Леніна. На беларускім языке.

Аб'ем — 1 друк. ар.

Газета выходзіць па чацвяртгах.

AT 05696

Наш адрес: Мінск, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19. Тыраж 2 000 экз.
Ордэн Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КП Беларусі.

Зак. 1713.

Спорт

АБ АДАЗІХ і ФІЛЬМАХ

У снежні гатага года спаўненца 50 год беларускаму кіно.

Сённяшніх студэнтаў факультэта журналістыкі, як і мінульня пакаленні яго выпускнікоў, увядзены ў чароўны свет кіно, вучылы разбирацца ў яго з'явах і занёўшы асабліва падрабязна з гісторыяй беларускага кінематографа да зінгт каледры творы і практикі савецкай журнастыкі, змісту пекіні праразіцёў кіно ў нашай рэспубліцы, пра яго прызнаных майстроў. Яшчэ больш падрабязна Расказае пра іх Ефрасінна Леанідаўна ў сваёй кнізе «У кадры і за кадрам» (аб людзях і фільмах беларускага кіно).

Гісторыя молка складыла паразаму: з сухога пे- ражку дат і фактаў, з пе- ражку падзеі і акадэмич- ных кампетарыяў да іх. Але засюды гісторыя, як бы далёка ў час яго ад нас ші- адъходзіла, складаеша з біяграфій людзеў, якія яе ствараюць.

Галоўныя аўтары любога фільма — рэжысёры і аператары. Менавіта яны пера- кладаюць сценарый буду- чага фільма з мовы літературы на мову кіно. З рэ- жысёрамі і аператарамі старшага покалення, якія стаялі ў пачатку складана- га шляху старадаўні раз- віція беларускага кіно, якія былі спедкамі і стваральні- камі яго творчых постехаў. Разам з імі перададвалі юногім імлякам, знаткам, ўніверсітэцкімі членамі, якія ат- ствараюць як кінастрак. У апоінтым на студыі «Бел- дзяржкіно» і ўжо ў 1930 го- дзе паставіў першы фільм «У агапі народжанага» — аб старадаўні нашай рэ- публікі. За гады работы рэжысёра паставіў многа фільмовую афішу, аб сучасніках, аб барацьбе. Найбліжэш эста- стапіце.

Алошина гляна як бы ві- дзела нашага кіно — першы беларускі поўнаметражны мастацкі фільм «Першы ўзвод», а потым «Шукай- чыніц» («Мая любоў», карціна вестнага часу «Жы- віўся», родная Беларусь», пасляўныя «Кінгстайні» Зас- 3 Кінавэрталду ў кінезе — жывы чалавек са стаімі творчымі схільнастямі, асаблівасцямі і захалення- мі.

Гэта і Ю. В. Тарыч, рэ- жысёр першага беларускага фільма «Лястая ёсть», які бы паставіў У 1926 годзе на апаведці Мікая Чар- таўскага «Свіланас». Рэжысёры біяграфій Алеяў.

шкавы, са сваім асабістым поглядам на сваё прафесію, які пакінуў пасля сябе вучня не аднаго кінематаграфічнага пакалення. Гэта і V. V. Коры-Саблін (дзярэчы, адзін з вучняў Ю. В. Тарыча), які стварыўся як кінастрак. У апоінтым на студыі «Бел- дзяржкіно» і ўжо ў 1930 го- дзе паставіў першы фільм «У агапі народжанага» — аб старадаўні нашай рэ- публікі. За гады работы рэжысёра паставіў многа фільмовую афішу, аб сучасніках, аб барацьбе. Найбліжэш эста- стапіце.

Алошина гляна як бы ві- дзела нашага кіно — першы беларускі поўнаметражны мастацкі фільм «Першы ўзвод», а потым «Шукай- чыніц» («Мая любоў», карціна вестнага часу «Жы- віўся», родная Беларусь», пасляўныя «Кінгстайні» Зас- 3 Кінавэрталду ў кінезе — жывы чалавек са стаімі творчымі схільнастямі, асаблівасцямі і захалення- мі).

Сустракаючыся ў кінезе з таленівітымі мастацтвамі зінгт фільмаў Л. V. Голубам, з рэжысёрамі Г. А. Шульманам, С. I. Спішчаным, П-Ронаму складаюць пад-

штук, хто зімай беларускія граверы і лакумінгальныя фільмы: А. А. Буліцкая, Г. Я. Уло- венкава, М. С. Верана, У. Г. Песлюка, І. Н. Вей- плювіна, С. Р. Фрыда, Алеяў, разам з імі (і гэта адна з асаблівасцей кіпі) біяграфій звязаноў белару- скага кіно — як бы фон, на

кім разгромлена разома з поглядам на сваё прафесію, які пакінуў пасля сябе вучня не аднаго кінематаграфічнага пакалення. Гэта і V. V. Коры-Саблін (дзярэчы, адзін з вучняў Ю. В. Тарыча), які стварыўся як кінастрак. У апоінтым на студыі «Бел- дзяржкіно» і ўжо ў 1930 го- дзе паставіў першы фільм «У агапі народжанага» — аб старадаўні нашай рэ- публікі. За гады работы рэжысёра паставіў многа фільмовую афішу, аб сучасніках, аб барацьбе. Найбліжэш эста- стапіце.

Алошина гляна як бы ві- дзела нашага кіно — першы беларускі поўнаметражны мастацкі фільм «Першы ўзвод», а потым «Шукай- чыніц» («Мая любоў», карціна вестнага часу «Жы- віўся», родная Беларусь», пасляўныя «Кінгстайні» Зас- 3 Кінавэрталду ў кінезе — жывы чалавек са стаімі творчымі схільнастямі, асаблівасцямі і захалення- мі).

Сустракаючыся ў кінезе з таленівітымі мастацтвамі зінгт фільмаў Л. V. Голубам, з рэжысёрамі Г. А. Шульманам, С. I. Спішчаным, П-Ронаму складаюць пад-

В. А. ДЗЯМЕНЦЬЕЎ

Пасля чымкай хваробы памер вядомы савецкі вучоны, звадчык кафедры фізи- най геаграфіі СССР БДУ прафесар Васіль Аляксеевіч Дзяменцьев.

В. А. Дзяменцьев нарадзіўся ў 1908 годзе ў вёсцы Судзбішчы Тульскай вобласці ў сям'і селянина. У 1930 годзе ён скончыў геаграфічны факультэт Ленінградскага Універсітэта. У 1938 годзе яму прысвоена ступень кандыдата науک, а ў 1961 — званне прафесара.

У БДУ В. А. Дзяменцьеву працуў з 1937 года дацэнтам, загадчыкам кафед- ры, дэканам, будучы ён усе ёе жыцце выкладчыкам фізічнай падрыхтоўцы студэнтаў-гео- графаў, многа ўваге, але і аб асобых эпизодах, асобых

іншымі аспектамі. Але яго падрыхтоўка ўніверсітэта Дзяменцьева з'яўлялася відэасці для прафесара. Савецкага Саюза і асабліва Беларусі.

Першыя экспедыцыйныя даследаванні ім былі праведзвены на тэрыторыі Захадні Сібір і Паліянга Урапа. Па выніках гэтих даследаванняў ён склаў у 1937 годзе карту «Рельефу Цэнтральнай часткі Захадні-Сібірскай Нізіны», якая не страціла сваёй наўуковай каштоўнасці да ця- перашняга часу. Асабліва плюшнай бы-

ла наўуковая здзенасць В. А. Дзя- менцьева ў першыя даследаванні апошніх гадоў В. А. Дзя- менцьеву кіраваў наўуковымі даследаван- наўкамі па тэме «Уздзенне меліярацыі на- ландшафтаў Галесія». Ен быў старшы- никам і нязменным старшыней Геагра- фічнага таварыства БССР і членам Рэ- дакційнага савета Беларускай Савецкай Энцыклапедыі, прыміў уздел Урадзе рабоце штодынных міжнародных і ўсесаюзных геаг- рафічных з'ездоў. Не працягнуў многіх га- доў Васіль Аляксеевіч з'яўляўся ві- чальным сократаром савета Універсітэта быў членам МК і членам Бібліятэчнага савета Універсітэта.

Педагагічна і наўуковая дзейнасць геамарफолагічнай кафедры БССР (1955 г.) і фізіка-геаграфічнага савета Універсітэта быў прызначаны Радзімы — ён удастоен мно- гіх урадавых устаноў.

Савецкая памяць аб Васільку Аляксееве- чы Дзяменцьеву назаўѣды заваёваша

У нашых сэрцах.

Група таварышаў.